

Fire svenske Sange.

[Tegnér, Esaias]
Karl den tolfte.

Ung Karl, den unga hjelte,
Han stod i røl og dam;
Han drog sitt svärd från bälte,
Och bröt i striden fram.

„Hur Svenska stälet biter,
Kom, låt oss pröfva på!“

∴ Ur vägen, Moskoviter, ∴
∴ Fristet mod, I gossar blå!
Fristet mod, I gossar blå! ∴

Och en mot tio ställdes
Af retad Basason;
Der flydde hvad ej fälldes,
Det var hans lärospån,
Tre Konungaer tillhopa
Ej skrefvo pilten bud.

∴ Lugn stod han mot Europa. ∴
∴ En slägglös dundergud,
En slägglös dundergud. ∴

Gråhårad statskonst lade
De snaror ut med hast;
Den höga yngling sade
Ett ord och snaran brast.
Högbarmad, smärt, gullhårig
En ny Aurora kom:

∴ Från kämpen tjuguarig ∴
∴ Hon vände öhörd om,
Hon vände öhörd om. ∴

V box 18:536

Der slog så stort ett hjerta
 Ut i hans svenska barn,
 I glädje, som i smärta,
 Blott för det rätta varm.
 I med- och modgång lika,
 Sin lyckas öfverman,
 :| Han kunde icke vika, :|
 :| Blott falla kunde han, :|
 :| Blott falla kunde han, :|

Se, nattens stjernor blossa
 På grafven längese'n,
 Och hundraårig mossas
 Beräcker hjeltens ben.
 Det herrliga på jorden —
 Förgånglig är dess lott.
 :| Hans minne uti Norden :|
 :| Är snart en saga blott,
 :| Är snart en saga blott. :|

Doc — ån till sagan lysnar
 Det gamla sagoland,
 Och dvergalåten tystnar
 Mot resen efterhand.
 Ån bor i Nordens lundar:
 Den höga anden kvar.
 :| Han är ej död, han blundar: :|
 :| Hans blund ett sekel var,
 :| Hans blund ett sekel var. :|

Böj Svea, knå vid griften,
 Din störste son göms der.
 Läs nötta minneskriften.
 Din hjelte ditt hon är.
 Med blottadt hufvud stiger
 Historien dit och lär,
 :| Och Svenska äran viger :|
 :| Sin segerfana der,
 :| Sin segerfana der. :|

Har du något i flaskan kvar?
 Hurra! så låt oss då lustiga suppa.
 Har du något i flasken kvar?
 Kåra far!

Håll då i glaset för en hvar,
 Håll, kåra far! :|
 Låt det då rinna, medan du har:
 Håll, kåra far! :|

Drög af denna spiritus för vår törstiga strupa.
 Klinga, gubbar, glas mod glas,
 Låt oss då lefva, medan vi kunna:
 Låt oss friskt om fransen dras,
 Nida med Bacchus på tunna.
 Sitter du trumpen, vankas det stryf. —
 Åh, åh, åh, åh! :| —
 Sitter du blyger, rånn då och ryf! —
 Åh, åh, åh, åh! :|
 Drick i botten som en karl:
 Vården han vill oss det unna.

Sätt Maskinen i gång, Hr. Capten,
 Sätt Maskinen i gång, Hr. Capten,
 Sätt Maskinen i gång!
 Helsing vi sända från tonernes värld,
 Vänner på stranden,
 Som vifta med handen.
 :| Farväl! farväl,
 På den gungande färd! :|
 Se, hur Böhjan i fören nu brusar? Låt
 Hör, hur vinden i seglena susar!
 Jag flyger bort från min älskling der.
 Men dess bild jag i mit hjerta bär
 Kanste fäller hon en känslans tår,
 Åh, dess mening jag väl förstår;

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100

0
mm
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100

Troget, som böljan kysser stranden,
Så vill jag älska, ja! ja!
Så vill jag älska,
Så jag ju älska får.

Vintern rasat ut bland våra fjällar,
Drifrens blommor smälta ned och dö,
Himlen ler i vårens ljusa qvällar,
Solen kysser lif i skog og fjö.
∴ Snart är sommarn här i purpurvägor;
Guldbelagde, azurskiftande
Ligga ångarne i dagens lågor,
Och i lunden dansa källorne. ∴

Ja, jag kommer! helsen, glada vindar!
Ut till landet, ut till foglarnes:
Pltt jag elskar dem, till björk till lindar
Sjö och berg, jag vill dem återse.
Se dem än som i min barndoms stunder,
Så hästens dans till klarnad sjö,
Västens fång i furoskogens lunder,
Ttenfoglens lek kring fjärd og ö. ∴

vill jag, huru vinden susar
alfugpruktna björkars lund,
I stig i sjön, der anden krusar
sin köl det månbeklänta sund,
Och i famnen af naturen drömma
Vårens dröm, som ingen tröttat än,
Och min förg i jagtens lund förglömma,
Fri som styn der uppå himmelen. ∴

Trykt af og tillkjöbs hos W. Kirkgaard.

[T. Hjert] u. a.